

Są pieśni, które się słyszy... i są pieśni, które przeszywają duszę.

Gloria, laus et honor należy do tej drugiej kategorii.

To nie jest tylko hymn liturgiczny. To jest proklamacja. To jest procesja zamieniona w muzykę. To jest głos Kościoła, który od ponad tysiąca lat nadal woła do świata: **Chrystus jest Królem, nawet wtedy, gdy wchodzi pokornie, jadąc na ośle!**

W czasach, gdy wiara łatwo rozmywa się w hałasie świata, odkrycie na nowo głębokiego sensu tego hymnu oznacza ponowne nauczenie się, **jak przyjmować Chrystusa do swojego życia.**

1. Czym jest „Gloria, laus et honor”?

Gloria, laus et honor tibi sit, Rex Christe, Redemptor to tradycyjny katolicki hymn liturgiczny, szczególnie związany z **Niedzielą Palmową**, kiedy Kościół wspomina triumfalny wjazd Chrystusa do Jerozolimy.

Jest śpiewany podczas procesji z palmami, przywołując moment, w którym lud przyjął Jezusa z radością, rozkładając płaszcze i gałązki:

„*Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie!*” (por. *Mateusz 21,9*)

Ten hymn nie jest jedynie wspomnieniem historycznym. To jest liturgiczne uobecnienie: **Chrystus wchodzi dziś na nowo w twoje życie... a ty decydujesz, czy Go przyjmiesz, czy odrzucisz.**

2. Pochodzenie historyczne: hymn zrodzony w próbie

Autorem *Gloria, laus et honor* był Teodulf z Orleanu, biskup IX wieku pochodzenia hiszpańsko-wizygockiego, żyjący za panowania Karola Wielkiego.

Tradycja mówi, że Teodulf skomponował ten hymn **w czasie uwięzienia**, na rozkaz Ludwika Pobożnego, syna Karola Wielkiego.

Ze swojej celi, w Niedzielę Palmową, słysząc procesję przechodzącą pod jego oknem, zaczął śpiewać ten hymn. Piękno i siła jego słów tak poruszyły cesarza, że nakazał jego uwolnienie.

Niezależnie od dokładności historycznej tej opowieści, przesłanie jest jasne i głęboko chrześcijańskie:

- **Chwała oddawana Chrystusowi często rodzi się pośród cierpienia.**
- **Prawdziwy śpiew liturgiczny wypływa z serca doświadczonego, a nie powierzchownego.**

3. Tekst: teologia śpiewana

Hymn zaczyna się tak:

*Gloria, laus et honor tibi sit, Rex Christe, Redemptor,
cui puerile decus prompsit Hosanna pium.*

Tłumaczenie:

Chwała, uwielbienie i cześć Tobie, Chryste Królu, Odkupicielu,

| *któremu dzieci pobożnie złożyły swoje „Hosanna”.*

Klucze teologiczne tekstu

✦ Chrystus Król... ale nie tak, jak rozumie to świat

Hymn podkreśla, że Chrystus jest „Królem”. Ale nie królem politycznym, lecz Królem, który króluje z Krzyża.

Tu pojawia się centralny paradoks chrześcijaństwa:

□ **Ten, który jest witany palmami, kilka dni później zostanie ukrzyżowany.**

To bezpośrednio dotyka nas:

Ile razy my również wysławiamy Chrystusa... a potem zapieramy się Go naszymi czynami?

✦ Dzieci jako wzór duchowy

Hymn przypomina, że to dzieci wołały „Hosanna”.

To łączy się z nauką Chrystusa:

| *„Jeśli się nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do Królestwa
niebieskiego” (Mateusz 18,3)*

Liturgia mówi nam:

□ **Prawdziwa chwała wypływa z prostego serca, a nie z wyrafinowanego.**

✦ Całe stworzenie wychwala Chrystusa

W swoich zwrotkach hymn obejmuje lud hebrajski, uczniów i całe stworzenie.

Wyraża to głęboką prawdę teologiczną:

☐ **Chrystus nie jest tylko Panem wierzących, ale całego stworzenia.**

4. Niedziela Palmowa: między chwałą a Krzyżem

Gloria, laus et honor nie jest odosobnioną pieśnią. Jest częścią głęboko pedagogicznej liturgii.

Niedziela Palmowa jest naznaczona dramatycznym napięciem:

- Zaczyna się radością
- Kończy się czytaniem Męki Pańskiej

W ten sposób Kościół uczy nas:

☐ **Nie ma prawdziwej chwały bez Krzyża**

☐ **Nie ma Zmartwychwstania bez Męki**

Ten hymn nie jest więc naiwny. Jest w pełni świadomy nadchodzącego dramatu.

5. Ciekawostki, których możesz nie znać

✦ Był śpiewany naprzemiennie przez chór i lud

Tradycyjnie hymn wykonywano w formie dialogu, symbolizując spotkanie Chrystusa z Jego ludem.

✦ Śpiewano go przed zamkniętymi drzwiami

W niektórych dawnych obrzędach procesja zatrzymywała się przed zamkniętymi drzwiami kościoła. Śpiew stawał się jak błaganie... aż drzwi się otwierały.

☐ **Mocny symbol:**

Chrystus puka... a serce musi się otworzyć.

| „Oto stoję u drzwi i kołaczę...” (Apokalipsa 3,20)

✦ To jeden z najstarszych hymnów wciąż używanych

Ponad tysiąc lat później nadal jest śpiewany — nie z nostalgii, lecz dlatego, że wyraża prawdę wieczną.

6. Zastosowanie duchowe dziś: jak żyć „Gloria, laus”?

W tym miejscu hymn przestaje być historią... a staje się życiem.

1. Świadomie przyjąć Chrystusa

Nie wystarczy „świętować” Niedzieli Palmowej.
Prawdziwe pytanie brzmi:

☐ Czy pozwalam Chrystusowi wejść we wszystkie obszary mojego życia?

2. Unikać powierzchownej wiary

Ten sam tłum, który wołał „Hosanna”, później wołał „Ukrzyżuj Go”.

To stawia nas wobec pytania:

□ Czy moja wiara zależy od emocji... czy od trwałej decyzji?

3. Wielbić także w trudnościach

Na wzór Teodulfa:

□ **Prawdziwa chwała nie zależy od okoliczności.**

Wielbić Boga, gdy wszystko idzie dobrze, jest łatwo.
Czynić to w próbie... przemienia duszę.

4. Powrócić do prostoty

Współczesny świat popycha nas ku złożoności, hałasowi i pysze.

Gloria, laus przypomina nam:

□ **Bóg daje się znaleźć prostym sercom.**

7. Przesłanie niezwykle aktualne

W społeczeństwie, które zrelatywizowało prawdę, zapomniało o królewskiej godności Chrystusa i często żyje z dala od Boga, ten hymn jest niemal kontrkulturowy.

Dziś głosić:

□ „Chrystus jest Królem”

to nie tylko stwierdzenie religijne... to deklaracja życia.

To oznacza:

- Że On ma ostatnie słowo
- Że Jego prawda się nie zmienia
- Że Jego miłość domaga się odpowiedzi

Zakończenie: gdy hymn staje się życiem

Gloria, laus et honor nie jest tylko po to, by śpiewać go raz w roku podczas procesji.

To postawa duszy.

To mówić każdego dnia:

- Chwała... nawet gdy jest trudno
- Uwielbienie... nawet w ciszy
- Cześć... nawet gdy świat szydzi

Bo ostatecznie najważniejsze pytanie nie brzmi, czy śpiewasz ten hymn...

□ Prawdziwe pytanie brzmi:

Czy Chrystus naprawdę wchodzi do twojego życia jako Król... czy tylko jako okazjonalny gość?

Gloria, laus et honor

Gloria, laus et honor tibi sit, Rex Christe, Redemptor:

Chwała, cześć i uwielbienie Tobie, Chryste Królu, Odkupicielu:

Cui puerile decus prompsit Hosanna pium.

Któremu dziecięca radość wyśpiewała pobożne Hosanna.

Israel es tu Rex, Davidis et inclita proles:

Ty jesteś Królem Izraela, szlachetnym potomkiem Dawida:

Nomine qui in Domini, Rex benedicte, venis.

Błogosławiony Królu, który przychodzisz w imię Pana.

Coetus in excelsis te laudat caelicus omnis,

Całe zastępy niebieskie chwalą Cię na wysokościach,

Et mortalis homo, et cuncta creata simul.

A także śmiertelny człowiek i całe stworzenie razem.

Plebs Hebraea tibi cum palmis obvia venit:

Lud hebrajski wyszedł Ci na spotkanie z palmami:

Cum prece, voto, hymnis, adsumus ecce tibi.

Z modlitwami, ślubami i hymnami — oto stoimy przed Tobą.

Hi tibi passuro solvebant munia laudis:

Oni składali Ci hołd, gdy miałeś cierpieć:

Nos tibi regnanti pangimus ecce melos.

My zaś śpiewamy Tobie, który królujesz.

Hi placuere tibi, placeat devotio nostra:

Tamci Ci się podobali; niech i nasza pobożność Ci się spodoba:

Rex pie, Rex clemens, cui bona cuncta placent.

Królu łagodny, Królu miłosierny, któremu wszystko, co dobre, się podoba.

GLORIA, LAUS I CZEŚĆ: HYM, KTÓRY OTWIERA DRZWI SERCA NA
CHRYSTUSA KRÓLA | 9